

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Szentés, Kossuth-tér és
Mindszent, Vasút-utca.Ide intézendők a lap szel-
lemi részét illető minden-
nemű közlemények, hir-
detési és előfizetési díjak.

Egyes szám ára 10 fillér.

ALFÖLDI HIRLAP

FÜGGETLEN POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

1 évre --- K 10
1/2 évre --- K 5
1/4 évre --- K 2-50Hirdetések jutányos áron
számíttatnak.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik: Vasárnap és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: **Diamant Manó.****A t. olvasókhöz.**

Az „*Alföldi Hirlap*“ jelen szá-
mával betöltötte életének első ne-
gyedévét. Nem tekinthetünk ugyan
még vissza nagy multra, de ez az
első negyedévi fennállása képezi
lapunk további életének alapját.

Ez az első negyedév kívánta
meg a *leglázásabb munkát*. Ebben
az első negyedévben kellett igye-
keznünk arra, hogy lapunkat a t.
olvasókkal megismertessük, meg-
kedveltsük. Hogy azt a célt meny-
nyire sikerült elérnünk, bizonyítja
elsősorban az, hogy lapunk jövő
számával már átlépünk a második
negyedévbe.

Az „*Alföldi Hirlap*“ olvasó-
közönségének köszönhetjük azt,
hogy lapunk most már hetenként
kétszer jelenik meg és bizunk ab-
ban, hogy ugyanez a közönség fog
még nekünk módot nyújtani arra,
hogy később még többször az ed-
diginél nagyobb terjedelemben je-
lenhessen az meg.

Nem kell, hogy lapunk pro-
gramját ujjal ismertessük, mert
hisz annak minden sorából az erős
nemzeti érzést, a lángoló hazasze-
retetet lehet kiolvasni. Ezek az ér-
zések vezették tollunkat — minden
ügyben — a múltban, ezek az ér-
zések fogják vezetni a jövőben.
Előttünk nem lebeg más cél, mint
híven, félelmet nem ismerő bátor-
sággal szolgálni a magyar Hazát
és a magyar nép érdekeit.

Az „*Alföldi Hirlap*“ nem állott
és nem fog ezután sem klikkek
szolgálatában állani. Mindig az igaz-
ságot fogja védeni a jövőben is és
tárgyilagosan, de azért kérlelhetet-
lenül támadni minden olyan igye-
kezetet, — *eredjen az bármely
oldalról* — mely a jog és az igaz-
ság megkerülésével a közügynek
szándékozik kárt okozni.

A becsületesen teljesített kö-
telessegből eredő nyugodt öntudat-
tal tekintünk vissza eddigi műkö-
désünkre. Ugyanigy óhajtunk mű-
ködni a jövőben is! Midőn t. olva-
sóinknak boldog husvétünnepel-
éseket kívánunk, kérjük hogy mind-
annyiunk érdekében — részesítse
lapunkat az eddiginél fokozottabb
mértékben n. b. támogatásában.

Hazafias üdvözléssel

az „**ALFÖLDI HIRLAP**“
szerkesztősége.**Kiadóhivatali üzenet.**

Az „*Alföldi Hirlap*“ április hó
elsejével új negyedévbe lép át. Ezen
alkalommal lapunk jövő száma is-
mét *5000 példányban* fog megje-
lenni. Felhívjuk ezen körülményre
a *hirdetőközönség* figyelmét.

Kérjük eddigi előfizetőinket, le-
gyenek szivesek a *hátralékos elő-
fizetési díjakat* akár a szentesi,
akár a mindszei kiadóhivatalba
beküldeni, hogy a lap további szét-
küldésénél zavarok ne támadjanak.

Mi sem költséget, sem fáradsá-
got nem kimélve adtuk és adjuk
lapunkat a nagyközönség kezébe.
Köszönjük az eddigi szives támo-
gatást, de kérjük, legyenek szivesek
bennünket fokozottab mértékben
támogatni, hogy a magunk elé tü-
zött célért nagyobb erővel küzd-
hessünk.

Boldog ünnepeket kíván

tisztelettel

a kiadóhivatal.

Az *Alföldi Hirlap* előfizetési árai:Egy évre --- K 10.—
Félévre --- K 5.—
Negyedévre --- K 2.59Hirdetések jutányos áron szá-
míttatnak.**Kálvárián.**

A magyar nemzet járja a kál-
váriát. Súlyos keresztet mért a sors
a magyar nemzetre. Nehéz, nagyon
nehéz a kereszt, kezd a nemzet a
súlyos teher alatt összerogyni. Új
stációhoz ért a nemzet a négy szá-
zad óta tartó kálvárián.

Közelg a vég!

Az utolsó stációhoz értünk ma
már a kálvárián. A latrok készen
állnak már arra, hogy a hosszú
sz szenvedéstől már-már kimerülni
kezdő nemzet utolsó reményét, a
mely erőt és kitartást adott a
hosszu uton a „*Független Magyar-
ország*“ szent eszméjét keresztre
feszítsék.

És a nép, amelyet évszázadok
nagy ideje alatt ennek az eszmé-
nek harcosai védelmeztek, az a nép
ma éppen úgy, mint kétezer év
előtt a Megváltóra, éppen úgy kiált

ma a megváltó eszme felé, hogy:
„*Feszítsd meg!*“

És azok, akik hatalmon van-
nak, akik azt hiszik, hogy övék az
ország, övék a jog, azok félnek
legjobban az igaz eszmétől, azok
törnek legjobban ellene, mert tud-
ják azt, hogy megszűnnek majd
hatalmon lenni. A független ország
függetlenné fogja tenni fiait is.

A nép elkábitva lelketlen izga-
tók által, odakiált az igazi eszmeért
küzdők felé, hogy: „*Én vagyok az
első, a Haza csak aztán követke-
zik.*“

A nép, a hősök utódai megfe-
ledkezik emberi mivoltáról és öröm-
mel fogadna el odadobott jogokat
is. Nem jut eszébe az, hogy azt a
jogot, amit kegyelemből adnak, azt
majd ha a kegyelem adónak más-
képpen tetszik, vissza is veheti.

Megfeledkezik arról, hogy: „*Első
a haza*“, mert nem az állam van a
polgárokért, hanem a polgárok az
államért. És hogy hiába vannak a
népnek jogai, ha a nép összessége
fölött álló államnak nincsenek és azt,
hogy csak „*Szabad államnak lehet-
nek szabad polgárai.*“

De hát miért ne lehetne Ma-
gyarország is szabad és független
állam?

Évezredek küzdelme alatt a
szenvedések láncolatai követték egy-
mást. Rászolgált a magyar nemzet
arra, hogy *szabad és független
legyen.*

Hatvan éve alszik már a ma-
gyar nemzet szabadsága. Alszik,
de él!

Föl fog támadni a szent eszme,
mint föltámadt a Megváltó, hogy
megváltsa azokat, kik benne hisznek.

Milliók hálaéneke zeng majd a
nagy föltámadás, a „*Független Ma-
gyarország*“ föltámadásának ünne-
pén.

Hiába küzdenek a haza ellen-
ségei, mert nagy és erős azoknak
serege, akik hisznek még abban,
hogy a magyar nemzet élni fog.
Mert élnie kell!

Hisznek, tudnak és akarnak
küzdeni a szent eszme diadalra ju-
tásának érdekében.

A kálvárián következik az utolsó

stáció, nem messze már a kereszt. A kereszt, nem az a kereszt, amelyen el kell pusztulnia a nemzetnek, hanem az a kereszt, amelyik előtt milliók hullanak térdre és hálaimát fognak mondani az Egek Urának, a nagy föltámadás ünnepe.

De hogy ez a föltámadás bekövetkezzék, hogy Magyarország újra szabad, nagy és független legyen, nem elég az, ha némán összetett kézzel nézzük az igaz ügy ellenségeinek cselszövényeit.

Talpra kell állni a nemzetnek, hogy megmutassa azt, hogy él!

Nem szabad engedni, hogy nagyravágyásból, hiúságból vagy más egyéni érdekből egyes emberek szerte tagolják az országot.

Majd ha egyetértés fog uralkodni e hazában, nem pedig pártviszály. Majd ha mindannyian átértézik azt, hogy „Első a haza” akkor végére érünk a szenvedésnek és elérkezik erre a sok szenvedésen keresztül ment országra is a megváltás.

A kisbirtokosok helyzete.

XIV.

(A feles dohánykertészek.)

Addig, míg a feles dohánykertész családjával együtt van, vagyis, míg nagyobb munkaerővel rendelkezik, addig csak valahogy áttengik életüket évről-évre akként, mint azt eseteltük, de később, midőn a gyermekek felnőnek, azokat szabadszárnyra eresztvén, maguk maradnak. Nincs meg tehát tovább a szükséges munkaerő, nem kell az öreg kertész sem! A gazda állandóan panaszkodik neki, hogy mily sok pénzébe van, mennyit veszít nála azáltal, hogy felszaporodott adósságát most már ledolgozni nem bírja — míg végre is kidobja. Mehet most már — elaggva, legyöngülve, az egész életen át folytatott munkától megtörve — ha úgy tetszik koldulni — ugyan ki törődik vele?

Ilyen a végsorsa a szegény dohánykertésznek, nagyon kevés kivétellel. Már most ezen emberektől azt várni, vagy remélni, hogy az urakat, papokat, vagy az államhatalmat szeresse, dicsérje és hogy a mai társadalmi renddel meg legyen elégedve — több lenne, mint dőreség. Azt sem tudja ez a szegény, tudatlan nép, hogy mit is mondjon nagy elkeseredésében és nem egyszer fohászként mondja: »bár csak gyünne már a muszkát!

Ha már a magyar ember annyira el van keseredve, hogy a muszkát is megváltásként üdvözlőné, mily tántoríthatatlan hiva lesz a szociálizmusnak, ha alkalma lesz tanításaival megis-

merkedni. Ezek az emberek nem tudják még, hogy mi a szociálizmus. Nem izgatta ezeket az embereket a mai társadalmi rend ellen senki és semmi egyéb, mint saját nyomoruk keserves tapasztalatai, de az bizonyos, hogy ha valaha hozzájuk is el fognak hallatszani a nemzetközi szociálizmus jelzavai. Érezvén ezen emberek a mai társadalmi rend reájuk nehezülő szörnyű nyomását, nem fognak habozni, hanem kész örömmel fognak még a haza ellen izgató nemzetközi szociálistákhoz is csatlakozni.

Be szabad-e várunk ezen időpontot?

Választási mozgalmak.

Szegeden a Bánffy-párt csütörtökön délután tartotta jelölő gyűlését a Tisza-szálló termében. Ujból Bánffy Dezső bárót jelölték a szegedi I. kerület képviselőjének. Mint hírlík a munkapártiak ellenjelöltet fognak állítani. A második kerületben Becsey dr. ellen Kelemen Béla dr. volt főispánt jelölték kinek nagy pártja van és Kossuth Ferenc is támogat.

Hódmezővásárhelyen öt jelölt is van de itt is állít még fel a Khuen párt is jelöltet. Valószínű, — de nem bizonyos, — hogy ismét Endrey Gyula dr. Justh-párti kerül ki győztesen a választási harcából, mert nagy pártja van Kun Béla ugyancsak Justh párti lapszerkesztőnek.

Szentesen Mohr Béla dr. pártfogásával Kovács Dénes lapszerkesztő kísérletezik Molnár Jenő dr. ellen.

Téves a lapok azon állítása, hogy Kovács Dénest jelölték Kossuth párti programmal. Hétfőn szándékoznak érdekében jelölő gyűlést tartani néhányan, kik egyik 48-as párthoz sem tartoznak. Itt a Kossuth pártnak van nagy pártja és az fog is jelöltet állítani.

A szegvári kerületben a helyzet még ma sem változott. Legnagyobb pártja Füredi Ferenc dr. Kossuth pártinak van. Az eddigi jelekből ítélve megválasztása bizonyos.

A tápéi kerületben Reök Iván Kossuth pártival szemben Fodor Miklós Justh párti fog fellépni, kinek Horgoson nagy pártja van.

A martyrok.

Bosszut szörnyű bosszut fognak állni, a szenvedő martyrok.

Valóságos hajszt rendeznek azok ellen, akik elég bátrak voltak megakadályozni azt, hogy a miniszterelnök ur ne mondjon el egy olyan beszédet a gyorsíróknak, amelyet a képviselők előtt nem mert elmondani.

Igaz, hogy kár volt őket megverni nem érdemelték meg. Nem voltak méltók arra, hogy a nemzet küldöttéi őket megverjék.

A rendőrséghez fordultak a martyrok, hogy a rendőrség álljon bosszut értők. Kihallgatnak mindenkit, aki akár közélről akár mádártávlatból látta, hogy megverték a minisztereket.

Vizsgálatot indítanak, habár erre semmi joguk sincs, mert a a parlamenti szokásjog, amelyik hosszú idő alatt törvényerőre emelkedett kimondja, hogy amit a képviselők az országházban elkövetnek, azéri csakis a parlament ítéltet fölöttük.

Ésők, akik a részvétáviratok özönében elkábulva, azt hiszik, hogy ők a kötelesség teljesítés martyrai, ezt elfelejtették.

És még haragszanak, ha a képviselők eszökbe akarván juttatni a törvényeket kénytelenek fejökhöz verni a törvénykönyvet.

Politika.

Belföld.

Az egész politikai élet a véresre vert miniszterek és a „tettesek” körül forog. Folyik a vizsgálat erősen.

A választási harc is teljes erővel megindult az egész országban. Roppant erőt fejt ki Justh Gyula is, ki már eddig is az ország nagy részét beutazta. A jövő héten a délvidéki köruttra készül.

Nem pihen a Kossuth-párt sem. Eddig csak az alvezérek mozogtak, azonban Kossuth Ferenc és Apponyi Albert gróf is be fogják járni az országot, hogy a 48-as eszmék diadalát elősegítsék. A Kossuth-párt elhatározta, hogy manifesztumot fog intézni a nemzethez, melyben tiltakozni fog a kormány törvénytelenégei ellen.

A választási határidő még most sincs megállapítva. A választás idejére vonatkozólag a kormány a hét folyamán fog Ó felségének jelentést tenni.

A munkapárti irodákban is erősen dolgoznak, hogy a hivatalos jelöltek névsorát összeállítsák. Ez

a párt azt tervezi, hogy csak a választások kiírása után adja ki a névsort.

Fényes (vagy inkább sötét) világot vet e párt hazafiasságára az körülmény, hogy a végrehajtó bizottság elnöke a zsebkendő lovag: *Percel* Dezső lett.

Azt hiszik talán, hogy majd *Percel* ur előveszi a zsebkendőjét, akkor mindenki a muszkapártra fog szavazni. Hogy ez sikerüljön, erősen puhítják a választókat pénzzel, hivatalokkal, feles kukoricaföldekkel, uzsora bérletekkel, no meg az üres főispáni állásokkal. Már tudniillik azért nem töltenek be *Khuenék* minden főispáni állást, hogy a főispáni állásra vágyók se regé minél több hazafiatlan szolgálatot csináljon a grancsár kormányának.

A kormány akként akarja a *Justh*-párt és a radikális szerbek szövetségét lehetetlenné tenni, hogy a szerb egyházi kongresszust a képviselőválasztásokkal egy időben hívta össze.

Külföld.

A helyzet Görögországban még mindig nagyon bizonytalan. A nemzetgyűlés összehívásáról szóló királyi kéziratot hétfőn kellett volna a parlamentben felolvasni — de újabb bonyodalmaktól félnek. A katonai liga még mindig nincs felszólva. Egy görög lap jelentése szerint, a király vonakodik hétfőn a nemzetgyűlés összehívásáról szóló királyi üzenetet felolvasni, ha előbb a katonai ligától írásbeli kötelező ígéretet nem kap, hogy az felszlik.

Egész Görögországban forradalmi helyzet uralkodik.

Péter szerb király az orosz cár látogatása céljából Pétervárott időzik. Ezen látogatás eredményeként közölhetjük, hogy a Balkánon békésebb idők fognak bekövetkezni. Arra is alapos kilátás van, hogy Ausztria-Magyarország és Szerbia gazdasági viszonya már legközelebb rendezve lesz és hogy ezzel kapcsolatosan a két szomszéd állam általános viszonya is javulni fog.

Legyen egyetértés.

Szép jelszóval, hazug jelszóval indult a választási harcba a nemzeti munkapárt. Fennen hangoztatja

a jelszót, hogy „*legyen egyetértés a király és a nemzet között.*”

Hiszen nagyon szépen hangzik ez a mondás, csak hogy nagyon furcsán értelmezik ezt az urak.

Tudniillik úgy gondolják ők az egyetértést, hogy a nemzet mondjon le jogairól, ne kívánjon semmit, sőt ha valamit elakarnak tőle venni, hát abba nyngodjon bele. Akkor majd lesz egyetértés.

Kívánják az egyetértést azért, hogy *dolgozhassanak*, mert nagyon szép a munka. Különösen akkor szép, hogyha azt fősőbb parancsra csinálják. Ha azt amit a munkával elérnek Ausztria használja.

Legyen hát egyetértés, hadd tudjanak dolgozni a hazafiak adjanak oda Ausztriának mindent, dobjanak be a Moloch szájába pénzt és vért ameddig csak bírjuk, Mi pedig hagyjuk elvenni sok küzdelem és szenvedés között megörzött alkotmányunk roncsait is, hogy hát ne legyen többé vizály, hanem *legyen egyetértés.*

Programm nélkül.

Ha nem látná az ember, el sem tudná hinni, hogy van Magyarországon egy kormány, amelyiknek nincsen programja.

Amelyik nem akar semmit.

És ez a kormány pártot szervez, és bizik abban, hogy ez a program nélküli párt többséget fog szerezni a legközelebbi választásokon.

Megtörténhet az Magyarországon Európa legrégebb alkotmányos országában, hogy föl mer állni egy képviselőjelölt, aki nem mond semmit csak azt, hogy „Nékem programom nincs, de nem is lehet, mert azt fogom csinálni, amit parancsolnak, hanem azért válasszátok engem meg, mert én a hatalmasok pártjához tartozom.”

És akadnak kerületek — pirulni kellene minden magyar embernek — ahol ilyen programmu képviselőket fognak választani.

Sokan fogják ezt a kormányt pártolni, akik fürödni akarnak a fölkelő nap aranycsillogásu és hivatalajtókat kinyitó fényében.

Tehát van egy kormány Magyarországon, amelyiknek nincs programja. Azaz — dehogyan is nincs, csak hogy ez a program nem a

párt, hanem csak a párt tagjainak programja

Ez az egész program négy szóból áll: „Közelébb a husosfazékhoz!”

HIREK.

Csongrádvármegye muzeuma összes osztályai nyitva d. e. 10—12-ig és d. u. 2-től fél 5-ig.

— **Belépés a Kossuth-pártba.** Becsey Károly dr. Szeged város második kerületének volt képviselője belépett a Kossuth-pártba. Becsey ugyanis a párt különválása alkalmával *Justh*ékhoz csatlakozott, most azonban, miután a választók nagy tömege *Kossuth* mellett nyilatkozott meg és csak *Kossuth*-pártit akar megválasztani, Becsey Károly dr. is *Kossuth* Ferenc mellé állott.

— **A Csongrádmegyei Gazdasági Egyesület.** A Csongrádmegyei Gazdasági Egyesület március hó 28-án — husvét másnapján — délelőtt 10 órakor tartja rendes közgyűlését Szentesen.

— **Programbeszéd a mindszei tanyákon.** Ma délután 3 órakor tartja meg *Füredi* Ferenc dr. a szegvári választókerület 48-as képviselőjelöltje programbeszédét a mindszei tanyák között. A tanyák romlaltan magyar népe lelkesedéssel tömörül a *Kossuth* Lajos zászlaját lobogtató *Füredi* mellé, kinek megválasztása, az eddigiek szerint bizonyosra vehető.

— **A csongrádi 67-esek** — mint bennünket értesítenek — Hieronymi miniszternek ajánlották fel a jelöltséget, ki azt elfogadta. Van tehát már Csongrádnak egy minisztere, aki hoz magával mindent, amit a csongrádiak hazafiatlanságukért kívánnak.

— **Adakozás Horváth Mihály szobrára.** A Szentesen felállítandó Horváth Mihály szoborra újabban a következők adakoztak: Barsvármegye alispánja 25 kor., Szeged kir. város főpénztára által küldetett 500 kor., Gróf Zichy Gyula 20 kor., Szeged-Csongrádi Takarékpénztár 10 kor., Szatmárnémeti város 49 kor. 80 fill., Nagykovács község előjárósága 4 kor., a pannonhalmi bencés főkolostorból 20 kor., Nagykőrösi Községi Takarékpénztár 5 kor., a Hajdunánási Takarékpénztártól 2 kor., Püspökkladány község előjáróságától 4 kor., a Tiszavidéki Takarékpénztártól 5 kor., Temesvármegyétől 100 kor., Szamosújvár 5 kor., Mezőturi ref. főgimnázium 10 kor., Első Magyar Biztosító társaság Szeged 100 kor.

— **Ajándékozás.** A városi menházi szegények számára Szegi Imréné 10 koronát volt kegyes adományozni. Ezen jótéteményeért ez uton is fogadja a menháziak nevében a gondok hálás köszönetét.

— **Havazás.** Titelben f. hó 24-én egész nap esett a hó. Ott az idő egész téliesre változott és fagykaróktól félnek.

— **A szerb egyházi kongresszus.** A király a szerb egyházi kongresszust május 29-ére összehívta. Minthogy a kongresszus tagjainak mandátuma december végén lejárt, a választásokat az összehívás előtt legkésőbb két héttel kell megejteni. A választások alkalmasint április közepétől április végéig lesznek. A kongresszus feladata lesz a többek közt az egyházi autonómia végleges rendezése is, mely 1868 óta vár megoldásra. A választási küzdelembe két párt indul: a radikális szerbek Tomics Jása vezérlete alatt és a független szerbek, akik Medakovics Bogdánt vallják vezérüknek. Hogy ki lesz a királyi biztos a kongresszuson, erre nézve még döntés nem történt.

— **Szegedi Dankó-szobor.** Szeged szobrát emel dalos fiának. A szobor elkészítésével Margó Ede szobrászművészt bízták meg, aki már el is készítette a szobor mintáját. A szobor felállítására Pósa Lajosnak köszönhető, aki rendületlenül fásadozott, hogy Dankónak szobrót állítsanak. Dankó szerzett gyönyörű szép muzsikát Pósa verseire.

— **Uborka termesztés — nagyban.** Egy budapesti bank kezdeményezésére Hírvásárhelyen egy társaság van alakulóban, mely az uborkatermelést akarja űzni. Említett bank már megcsinálta a kötetést az egész 20 hold termésének átvételére, de kívánatosnak tartaná, hogy még 30–40 hold földön termeljenek uborkát. A bank képviselője Vásárhelyen tartózkodik a Nemzeti Szállóban, hol az érdeklődőknek szívesen ad felvilágosítást. Nem lenne rossz, ha az alföld több községe érintkezésbe lépne a bank képviselőjével.

— **A Mindszenti polgári kör és Khuen.** A Mindszenti polgári kör elnöksége összehívta az elmúlt héten a választmányt és részvét táviratot intéztek Khuen grófhhoz az őt ért bánatalom enyhítéséül. Ugy tudjuk, hogy az nem politikai kör, tehát politizálni ott egyáltalán nem lenne szabad, de szinte nevetséges, hogy a *magas politikáról* a parlamentben történtek felett gyakorolnak kritikát. Lehet, hogy erős hazafias érzésük fellángolása (?) készítette a választmányt arra, hogy a törvénytelen, nemzetellenes kormány fejének ily módon szavazzanak bizalmat. Lehet azonban az is, hogy csak egyszerűen meghajoltak a felülről jött nyomásnak. Vannak még betöltésre váró főispáni állások.

— **Véres szerencsétlenség.** Harmati Ferenc szegedi vasúti munkás magával vitte az állomásra 12 éves fiát, aki a kocsik összekapcsolásánál segített. Kapcsolás közben a gyermek feje két ütköző közé került és teljesen szétroncsolódott. Megindították a vizsgálatot, hogy kiderítsék, hogy a szerencsétlenségért kit terhel a felelősség.

— **Románok merénylete a magyar zászló ellen.** A Bihar megyei Várvid községben, mint a nemzetiségi vidékeken annyiszor, letépték a magyar zászlót. A várvidi görög katolikus iskolán március 15-ére kitűzték a magyar zászlót. Ezt a zászlót még 22-én sem vonták be,

ami a község román lakosságát nagyon fölizgatta. Mert ma már az elbizakodott nemzetiségi sértésnek veszik, ha valahova ki merik tűzni a magyar zászlót. Egy éjszaka letépték a magyar zászlót és a cimert is leverve sárba tiporták. Majd betörték az iskolába, hol a falon függő Magyarország térképét letépték és összeszaggatták. A csendőrség erélyesen nyomozza a tetteseket.

— **Dühös betörő.** Berényi János derekegyházi tanyáján, míg a gazda a tanyától távol volt betörő járt. A betörő elvitte az udvarról a kutrovást és három darab akácfát. Azután a tanya épületbe akart bemenni, ahol a zárat mind elrontotta. Majd afeletti dühében, hogy semmit sem talált, berugdalta a kemence oldalát.

— **Védekezés a peronospora ellen.** A múlt esztendőben nagy mértékben dühöngött peronosporajárvány tanulságait felhasználva, a m. kir. ampelologiai intézet igazgatója a peronospora elleni védekezéséről írott utmutatást átdolgozta. Ez a füzet, mely kellő rövidséggel közérthető módon tárgyalja a védekezési eljárást, egy színes magyarzó képpel kibővíve a földművelésügyi miniszter kiadásban megjelent s mindenkinek készséggel megküldetik, aki eziránt levelező lapon az Ampelologiai Intézethez fordul. Az intézet címe: Budapest II. Debői-ut 15 szám.

— **Pénzügyőrök és kereskedők.** Olyan mozgalomról ad hírt a Magyar Kereskedők Lapja, amely amennyire új a maga nemében, — annyira örvendetes kereskedőink szempontjából. A mozgalom a pénzügyőrök körében van keletkezőben s arra irányul, hogy a tettenérési és külön jutalékok eltöröltessenek. Ohajuk az, hogy ne legyen olyan lealázó keresetük, mint amelyet a tettenérési jutalékkal maguknak szerezni kénytelenek, de ahelyett olyan rendes javadalmazásuk legyen, mint minden más állami alkalmazottnak. Hogy ezt elérhessék, készek önként lemondani a jutalékról és azoknak eltörölését a pénzügyminisztertől kérelmezni fogják. Kereskedőink természetesen csak örülhetnek a mozgalomnak, mert az említett jutalékok miatt sok és bosszantó zaklatásoknak vannak kitéve a pénzügyőrök részéről.

— **Kern Lajost letartóztatták.** A szegedi közjegyző, ki ellen eddig huszonkilencen tettek csalás, sikkasztás és hűtlen kezelés miatt följelentést. A közjegyző mivel fizetéséből pazar életmódjának költségeit fedezni nem bírta, hat sikkasztott. A reábizott letéteket saját céljára felhasználta és mikor fizetnie kellett más letéteket használt fel.

Mikor már égni kezdett lába alatt a talaj megszökött és egy idegyógyintézetben húzta meg magát. Állítólag beteg idegeit akarta orvosolni.

Csütörtök este detektívek állították be a budai elmegyógyintézetben, ahol Kern Lajos tartózkodott. Kern hivatkozva beteg idegeire nem akart menni de a detektívek erélyes felszólítására végre is engedett.

A sikkasztó közjegyzőt Szegedre

szállították, ahol az ügyészségi fogházba helyezték el.

— **Vagy pap, vagy képviselő.** A budai ágostai evangélikus püspök, Scholt Gusztáv, a közeli képviselő választások alkalmából körlevelet intéz egyházmegyéje papságához. A körlevél figyelmezteti a híveket a múlt választás szenvedélyes mozgalmaira, amelyekben élénk részt vett a papság s amelyek földarabolták az egyházat. Nő a kivándorlás, rohamosan szaporodnak baptisták, nazarénusok és a reverzarások. A mostani választás pedig még szenvedélyesebbnek ígérkezik s így még inkább meg fogja tizedelni a luteránus hívek kis seregét. Ezért kérve kéri a püspök egyházmegyéje papi karát, hogy saját jól fölfogott érdekében lehetőleg távol tartsa magát a választási mozgalmaktól, ne politizáljon, ne korteskedjék. Ha pedig valamelyik pap képviselő akar lenni köszönjön le papi állásáról, mert két urnak egyszerre nem lehet szolgálni.

— **A »Vasárnapi Ujság«** március 27-iki, husvéti szám művészi színes képmellékletet ad, a most mindenütt nagy becsre jutott Grecónak egy a szépművészeti muzeumban levő képét. A szám közöl még husvéti képet Kacsiány Ödöntől, eredeti rajzot Garamy Ákostól, képeket Kussuth halálának évforduló ünnepéről, a vigadói választójogi gyűlésről, az Obsitos vicsinházi előadásról, a Nemzeti Szalon kiállításáról, stb. Szépirodalmi olvasmányok: versek Szabolcska Mihálytól, Lampérth Gézától, Telekes Bélától, elbeszélés Mörice Zsigmondtól, regény-folytatás Szemere Györgytől, történeti korrajz képekkel a párisi kommunéről, Rákosi Viktortól. Egyéb közlemények: Szinnyei József arcképe, cikk és kép Helfert báróról, cikk a legrégebb magyar kártyákról, virágvasárnapi kép a rendes heti rovatok: Irodalmi és művészet sakkjáték stb. — A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negyed évre négy kor. a »Világ-krónika«-val együtt négy korona 80 fill. Megrendelhető a »Vasárnapi Ujság« kiadóhivatalában (Budapest IV. kerület., Egyetem utca 4. szám.) Ugyanitt megrendelhető a képes Nép-lap a legolcsóbb ujság a magyar nép számára félévre két korona 40 fillér.

— **A Jövendő.** Az alföld egyetlen szépirodalmi lapja. Szerkesztik Dr. Gonda József és Dr. Sándor Jenő. Megjelenik havonként kétszer. Előfizetési árak: Egész évre 4 K, félévre 2 K, negyedévre 1 K. — Megrendelhető a kiadóhivatalban Hódmezővásárhely V. Kossuth-tér, templom bazár, vagy az »Alföldi Hírlap« kiadóhivatalában.

— **Hadnagy és közhuszár.** Szegedről jelentik: Felháborító eset történt a hétfőről keddre virradó éjszakán Molnárffy Béla honvédhuszár hadnagy, kasszárnya-ügyeletes tiszt éjjel 12 órakor Rigó-utcai lakásáról a laktanya felé indult, hogy ott vizsgálatot tartson. Amint a Kórház-utca-ra ért, éktelen lárma, duhajkodás hangjait halotta. Egy korcsma előtt folyt a duhajkodás, amelynek hőse egy honvédhuszár volt. A hadfi kivont karddal hadonászott, káromkodott és a késői járókelőket ala-

posan megkergette. Molnárffy hadnagy a garázdálkodás színhelyére sietett és a nekivadult huszárt, akiről sem hederített s a kötelező tisztelgést is elmulasztotta fölszóllította:

— Ne lármázzon!

A huszár erre a tisztre rátámadt.

— Kicsoda maga?

— Jól látja, hogy ki vagyok s most már fölszóllítom, rögtön menjen be a kaszárnyába!

— Mi köze magának hozzám, menjen a dolgára! — ordította a huszár torkaszakadtából.

Egyébb reprodukálhatatlan szavakkal is illette a nyugodtságát mindig megőrző tisztet. Molnárffy hadnagy látta, hogy a teljesen megvadult katonát szép szerével nem csendesítheti el, ezért az izgalmas eset egyik tanuját megkérte, hogy hívja ki a huszárlaktanya készültését. A huszár azonban nem várta meg, míg a készülttség kiérkezik, hanem újra becsmérteni kezdte a tisztet, aztán futásnak eredt. Molnárffy hadnagy attól tartott, hogy az örvénygő közlegény tovább fog garázdálkodni és nagyobb baj csinálhat, utánna vetette magát. Mikor a huszár észrevette, hogy hadnagya üldözi, visszafordult és kardjával hatalmas csapást mért Molnárffy hadnagy karjára. A kard csontig hatoló mély sebet ejtett. A huszár újra csapásra emelte fegyverét, mire a hadnagy is kardot rántott, a második vágást kivédte, aztán föbe sújtotta a katonát, akit rögtön elborított a vér. Ekkorra megérkezett a készülttség is, amely a mindig döhöngő huszárt letartóztatta s a laktanyába szállította. A garázda katonát Papp Jánosnak hívják. Második évét szolgálja most s hasonló cselekményekért már számtalanszor volt büntetve s polgári életben sem viselte magát jámborabban s haláltokozó testi sértés miatt több évet ült. A hadnagy sérülése súlyos, de szerencsére nem veszedelmes. A huszár sebeit bekötötték, aztán átkísérték a helyőrségi fogházba. Garázdálkodásainak súlyos következményei lesznek.

— A szemtelenség netovábbja. Azok a pimasz fráterek, akik a szegvári kerület 48-as szociáldemokratáinak nevezik magukat, egy szemtelen hangu röpiratot szórtak szét a nép között amelyre *elővigyázatból* elfelejtették rányomni a nyomda nevét. Fenhargon hirdetik, hogy minden jelölt aki szegvárra megy hazudik, csak *Mezői* az ő ideáljuk a hazudozók vezére csak az mond igazat. A plakátra csak az a megjegyzésünk, hogy a megnevezettek közül többen egyáltalán nem is pártolják a pártbontó Horvátot,

— Kitűnő jó homoki és fajborok, valamint törköly és barack pálinkák úgy kisebb, mint nagyobb mennyiségben a kisteleki bortermelőknél állandóan kaphatók. Bővebb felvilágosítással a kisteleki gazdasági egyesület elnöksége — a hol az eladó borok, pálinkákról, valamint gyümölcsfélékről állandó nyilvántartás vezetetik — készséggel szolgál.

— Cimbalmozók szives figyelmébe ajánlom az üzletben raktáron található *Schunda-féle cimbalomhurokat*, Gazdag raktár cimbalomiskolákból, nem-

külömben a legújabb cimbalomra átírt zeneművekből. Szives pártfogást kér Unter Müller Ernő könyvkereskedése Szentesen (Petőfi szálló épületében.)

Köszönet nyilváníás.

Mindazoknak, kik boldogult atyánk halála alkalmával fájdalmonkon részvételükkel enyhíteni szándékoztak, őszinte köszönetet mond a gyászoló

Zsombó család.

Mindszent, 1910. márc. 25.

Nagyhét, husvét.

Az idei 1910. évi tavaszi éjnap-egyen (aquinocium vernale) március 21-én, hétfőn, délután 1 óra 3 perckor, az ezután következő holdtölte pedig március 25-én, pénteken, délután 9 óra 21 perckor álván be, az ezen két csillagászati mozzanat után március 27-én következő vasárnapon, minthogy ez a zsidók peszachjával nem esik együtt, ünneplik a Gergely féle kalendáriumot követő keresztény felekezetek, köztük elsősorban a római katolikusok, a husvétot a kereszténység legfőbb es legrégibb ünnepét.

Minthogy a juliáni kalendáriumot követő, ugynevezett óhitűek az ő tavaszi napéjgyeünűekkel, március 21-ikét, a miénk utáni 13-ik napra, április 3-ára tették, mely után a legközelebbi holdtölte csak április 24-én — az ő áprilisuk 11-én — délután 2 óra 23 perckor áll be: ők az ő három napos husvétjukat május 1-én vagyis az ő áprilisük 18-ára eső vasárnapon kezdik megülni. Mindkét így kitűzött és megült husvét megfelel a 325 ben megtartott niceai zsinat szabványainak.

A niceai zsinat anathemával súlotta mindazon keresztényeket, akik továbbra is a zsidók peszachjával egyidejűleg tartanák meg husvétjukat. Nagyjában célt ért ezzel a határozatával, mindazonáltal még sem birta megátolni azt, hogy husvétvasárnapja ne essék a zsidók peszachjának első napjára. Ez a mult 19 ik században kétszer fordult elő és pedig 1805. április 14-én és 1825. április 3-án és a jelen században 1903. április 12-én és még háromszor fog ismétlődni: 1923. április 1-én, 1927. április 17-én és 1981. április 19-én. A gregorián husvét nem lehet előbb mint március 22-én és nem később április 25-ikénél.

A niceai zsinat után 729 évvel 1054 július 16-án, IX. Leó és II. Viktor római pápák, III. Henrik német császár, IX. Konstantin Mo-

nomachos görög császár és I. András magyar király idejében, végleg bekövetkezett skizmának, a nyugati és keleti egyházak husvétjainak egymástól való eltérésére nem volt befolyása, mert 1582-ig, amikor XIII. Gergely a kalendáriumot korrigálta, mindkét egyház a nyugati is, a keleti is, együtt tartotta meg a husvétot, mely körül egyébiránt soha sem szünetelt a theolozosok vitakozása.

A virágvasárnapkal kezdődő nagyhét csütörtökének zöldcsütörtök a neve Annak emlékeül, hogy János evangéliuma XIII. 4—16 szerint Krisztus ekkor a keresztény megalázkodásnak példaadása gyanánt tanítványainak lábait megmosogatta és megszáritgatta, a katolikus világi és egyházi fejedelmek udvarainál kisebb nagyobb szertartások és a fennidézett evangélium felolvasása mellett szokott ezen csütörtökön megtartatni a lábmosás cerimóniája 12 érdemes öreggel, akik rendszerint új ruhát kapnak, megvendégeltetnek és a kerióthi Judásnak adott vérdíj számának megfelelőleg 30—30 pénzdarabot tartalmazó zacskókkal szoktak elbocsátatni.

Nagypénteken a katolikus egyház a legmélyebb gyászba borul. Az oltárok Jeremiás siralmainak éneklése mellett leszereltetnek csak, a szent sirok körül fejtenek ki többkevesebb pompát. Ha valamennyit nem is, de legalább egy szent sirt meglátogat a jámbor katolikus; a reformátusnak pedig nagypéntek a legnagyobb ünnepe.

A nagyhét gyászos komorsága. Nagyszombat délutánjának itt korábbi, ott későbbi óráiban ér véget Krisztus feltámadásának körmene-tes ünneplésével. Az óhitűek feltámadási ünnepeiket a szombatról husvét varárnapjára virradó éjjél után, illetve hajnalkor rendezik az evangéliumnak hiebben megfelelő. Akik az idén ezen ceremóniákat megszemlélni óhajtják, annál könnyebben tehetik, mert május elsején ugyanis már hajnalban szoktak talpon lenni.

Az idei husvét befolyásolja és korlátozza a zsidók purim ünnepét is. A zsidóknak ez a nagy eszemiszommal, vendégséggel, álarcosok felvonulásával összekötött farsangjuk az idén március 25-ikére, nagypéntekre esik. Minthogy pedig eképen összeesik a kereszténység leggyászosabb napjával, fekete purim a neve, de nemcsak ezé, hanem mindenik olyan purimé, amelyik a nagyhét bármelyik napjára esik. Fekete vagy csendes purim azért is, mert a zsidóság ezen máskor legzajosabb ünnepe ilyenkor csakis házak falain belül megyen végbe, minden zene vagy hangosabb dinomdánom és tánc nélkül. Még nem is oly régen a zsidóság a keresztény közérzületnek deferálva elég tapintatos volt kimondani azt, hogy a nagyhétre eső purimkor minden zajos ünnepe elkerültessek, ne-

hogy a keresztények megbotránkozzanak.

A legutolsó fekete purim 1902. március 23-án, virágvasárnapkor volt Tisza Kálmán halála napján; az utolsó előtti pedig 1894. március 22-én, csütörtökön, Kossuth Lajos hült tetemeinek Torinóból történt hazaérkezésük napján, mikor a nemzeti gyász miatt semmi ünnepség nem tartatott.

Kiadótulajdonosok:

Diamant Manó és Vajda Bálint Utóda.

Szentes város polgármesterétől.

1693/1910.

Hirdetmény.

A mezőrendőrségről szóló 1894. évi XII. t. cz. 50 §-a értelmében minden birtokos köteles a fák rügyeinek fakadása előtt, legkésőbb azonban március hó végéig, a belsőségeken, szőlőkben gyümölcsösökben és kertekben levő fáit és bokrait a kártékony hernyóktól, illetve hernyófészkektől és lepketojásoktól megtisztítani és az összegyűjtött hernyókat, hernyófészkeket és hernyótojásokat elégetni.

Ezen irtási kötelezettség kiterjed a vértetűkre, a később jelentkező kártékony hernyókra és a tömegesebben megjelenő cserebogarakra is.

Mindazon birtokos, a ki az említett káros rovarok irtását a kellő időben és pedig a hernyófészkek stb. irtását március hó végéig nem teljesíti, helyette az irtást a községi előljárással a mulasztó költségére végezteti, azonban ezenfelül még az illető ellen a kihágási eljárás is folyamatba tétetik és 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik.

A köztulajdonhoz tartozó gyümölcs és más olyan lombfákat, díszfákat és bokrokat, amelyek akár a köztereken akár városi vagy községi utakon, közlegelőkön vagy köztulajdon képező parlagterületeken állanak a városi tanács illetőleg a községi előljárással kötelesek a kártékony rovaroktól megtisztogatni. Temetőknél, közbirtokosságilag legelőknél, vasutak mentén, továbbá szántóföldek és kaszálók körül ültetett fákat és sövények bokrait az illető terület tulajdonosa köteles lehernyóztatni. Az állami utak mentén az irtás az utbiztos feladata.

Ennélfogva felhívom mindazokat, kiknek gyümölcsösük és kertjük van, hogy a kártékony rovarok és hernyók irtását haladdéktalanul foganatosítsák és a foganatosítás ellenőrzésére kiküldöttemet munkájában támogassák.

Szentes, 1910. március 1-én.

Dr. Mátéffy,
polgármester.

2239/1910. sz.

Hirdetmény.

Értesitem a közönséget, hogy a tanács a város közönsége jégészükségletének biztosítására jeget szerzett be, mely készletből március és április hóban csak baromfi kereskedők, mészárosok és cukrászok, míg a többi hónapokban a korcsmárosok is beszerezhetik jégészükségletüket.

Tíz kilónál kevesebb mennyiség nem adatik ki; a jég ára 50 kilogramig mmként 5 K, 50 kmon felül 4 K 50 f.

A jég ára a város gazdánál bárca ellenében fizetendő.

A kiadás ideje reggel 1/2 órától 1/27-ig, este 1/27-től 7-ig állapítatott meg.

Szentes, 1910. március hó 10.

Magyar
h. polgármester.

Kerékpárok, varrógépek

elismert legolcsóbb beszerzési forrása a 15 év óta fennálló **Wellisch Vilmosné** gyári főraktára. Csakis elsőrangú gyártmányok raktáron, u. m. varrógépekben: **Singer, System, R. G. Gritzner, Dürkopp, Naumann** stb.; kerékpároknál: **Styria, Union, Meteor** stb. Szolid, pontos kiszolgálás 6—10 évi jótállás. — Három havi próba-idő. Kerékpár, varrógép részek, gumik, villamos izzólámpák, gázegők állandóan raktáron. Javítások olcsón.

Vajda Bálintnak

kitűnő minőségű saját termésű bora van eladó. — Értekezni lehet I. ker. Mecs Balog-utca 2., vagy lapunk nyomdájában.

Ugrai Antal

korcsmárosnak a Bartha János-utca 16. számú háza eladó. Ugyanott kitűnő minőségű három éves siller burgundi bor literenként 1 korona.

*****
Kitűnő italok! Pontos kiszolgálás
*****
Három éves pártfogást kér
PIRITHY MÁTYÁS
a Petőfi Szálloda bérője
*****

**Egy fonat,
Két fonat,
Száz fonat haj**

óriási választékban kapható **Grubmüller József** borbély és fodrász üzletében Kossuth tér. — Kifésült hajakat a legmagasabb áron megvásárol. 9049

Ugyanott egy jó fiú tanulóul felvétetik!

Eladó ház.

A III. ker. Kossuth-utca 25. sz. ház kedvező feltételek mellett **eladó**. Az udvarban ártezi kút, szőlőskert és igen jó gazdasági épületek. Értekezni lehet a helyszínén. 6—2

Központi Szálloda és étterem.

A tisztelt közönség rendelkezésére áll kitűnő konyha, tisztán kezelt borok, gondos és pontos kiszolgálás. Teljes ellátásra előfizetők lehetőleg **legjutányosabb árak** mellett elfogadtatnak.

Tisztelettel:

Berger Tóbiás
vendéglős

085

Lapunk kihordására lapkihordók sürgősen keresetnek. Jelentkezhetni a kiadóhivatalban.

Építőknék

ajánljuk a legolcsóbb fedő anyagot szines cementcserepet, vízállatlan, hóbefúvás ellen védve. — Helyszínére szállítva olcsóbb mint bármely fedőanyag, Bővebb felvilágosítást ad a Csanyteleki cserépgyár, minták megtekinthetők Lőrincz építőmesternél Mindszenten

Értesítés.

Aki olcsóbb jelzálog kölcsön-nel óhajtja kicserélni drága kamatu kölcsönét, az forduljon bizalommal Ifj. Fazekas Antalhoz, aki bővebb felvilágosítást teljesen díjtalanul meg ad, Tóth József-utca 46. szám alatt a szegényménház épületébe Szentesen.

Ifj. Fazekas Antal.

A legjobb téglákat

és cserepeket a hódmezővásárhelyi társasági téglá és cserépgyár készíti. Mindazonáltal az árakat leszállította és pedig:

I. rendű kézi veretű cserép K 24.50
II. " " " " " K 22.50
adja Vásárhelyen vagonba berakva.

A venni szándékozók forduljanak teljes bizalommal a gyár mind-szenti megbízottjához

Mészáros Lajos
építőmesterhez.

Egy jó családból való fiu nyomdász tanulónak

kerestetik Vajda B. Utoda könyvnyomdájában Szentesen. Reform. bérház.

Olcsó földeladás.

A Mindszent község tulajdonát képezett, jelenleg Rózsa Imre tulajdonát képező u. n.: Csárda szék a hozzá tartozó földekkel, épületekkel, termő szőlő földdel jutányos árban, kedvező fizetési feltételek mellett eladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt az „Alföldi Hirlap” kiadóhivatala Mindszenten.

Eladó ház.

Mindszenten, a Vasut-utcában a vásártérre néző ház, mindenféle üzletnek rendkívül alkalmas, jutányos áron, kedvező fizetési feltételek mellett eladó.

Tudakozódhatni e lap kiadóhivatalában.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal

Az Alföldi Hirlap

5000

példányban jelenik meg.

Hirdetéseik közlésére a legcélszerűbb.

4%

Olcsó pénz!

4%

Legkedvezőbb kölcsön! Legolcsóbb pénz! Aki kölcsönt akar felvenni vagy drága kamatu kölcsönét

4%-os kamatu

kölcsönnel óhajtja kicserélni forduljon bizalommal hozzánk, hol

díjtalanul

közvetítjük. — Bővebb felvilágosítást teljesen díjmentesen ad

Löwy és Lengyel
Szentés

Báró Harucker-utca (uj csendőrlaktanya mellett) vagy lapunk kiadóhivatala Mindszenten.

4%

Olcsó pénz!

4%

„A szövetkezésben rejlik az erő!”

Az Országos Központi Hitelszövetkezet

mindszenti fiókja felhívja a közönséget ezen szövetkezetbe való belépésre.

A szövetkezetnek, mely működését az 1908-ik évi május 1-én 88 taggal kezdte meg, ma

411 tagot számlál 589 üzletrésszel.

Mindannyiánk anyagi java kívánja azt, hogy szövetkezetünkbe minél többen belépjenek. Egy üzletrésznek értéke 50 korona és ezen összeg 5 év alatt fizetendő be; ez hetenként is fizethető. — Kölcsönöket adunk tagoknak **bélyegmentes kötvényekre** kezesek mellett. Kötvényre első helyen való betáblázásra **díjmentesen**, tisztán 7% mellett. Elfogadunk heti betéteket 20 filléres alapon, mely heti betétre, ha már a 10 koronát eléri, 4% kamatot fizetünk.

Bővebb felvilágosítást nyújt a Lavicska-féle házban

az igazgatóság.

Lakodalmi meghívókat

és

eljegyzési kártyákat

valamint mindennemű könyvnyom-dai munkákat csinos kivitelen jutányos áráért készít

Vajda B. Utóda

könyvnyomdája. Reform. bérház.

Hirdetmény.

Az „**Alföldi Hirlap**“ ezen száma is 5000 példányban dús terjedelemben jelent meg. — Ugyan ilyen számban és terjedelemben fog az egész április hóban megjelenni.

Az „**Alföldi Hirlap**“ az egész magyar alföldön a közönség minden rétegében el van terjedve, tehát hirdetésekre a vidéki lapok közül, legjobban ajánlható.

A magyar ipar és kereskedelem érdeke, hogy kövesse a művelt külföld példáját.

Forduljunk a reklámhoz és hirdessünk!

Hirdetési árainkat a lehető legolcsóbbra szabtuk azért is, hogy módot nyujtsunk kereskedőink és iparosainknak arra, hogy minél sűrűbben hirdethessék ipari cikkeiket, hogy minél inkább kiszoríthassuk az osztrák és a külföldi árúk és cikkeket a magyar piacról.

Hogy a pénzünkkel ne a külföldet gazdagítsuk, hanem a magyar ipar és kereskedelem emelésével azt itthon tarthassuk az egyedüli út, mód és eszköz az, hogy:

Hirdessünk!

Erre a célra legalkalmasabb az „**Alföldi Hirlap**“!

Kérjük még a hazafias magyar közönséget arra is, hogy támogassa lapunkat anyagilag azzal, hogy arra negyed évenként 2 koronájával előfizessen.

Az „**Alföldi Hirlap**“ bővebb terjedelemben jelenik meg hetenként, mint bármely más vidéki lap.

Munkatársakul sikerült megnyernünk több neves előkelő és jó tollú országgyűlési képviselőt és az alföld legkiválóbb egyéniségeit.

Az „**Alföldi Hirlap**“ nem helyi lap, hanem a magyar alföld lapja. Ez okból az alföld összes község és városaiban vannak és lesznek levelezőink, kik bennünket az ottani eseményekről és közügyi dolgokról értesíteni fognak.

Az „**Alföldi Hirlap**“ az országos politikai küzdelmeken felül, küzdeni fog az alföldi vármegyék, város és községek helyi érdekeiért és annak, mindenkor igaz és hű szószólója fog lenni.

Mindanyiónk, a közügyek, a nagyközönség érdeke az, hogy lapunk fenállása biztosítottassék.

Bizunk a hazafias közönség támogatásában!

A kiadóhivatal

HUSVÉTI MELLÉKLET

Föltámadunk.

A tavasz első napjaiban köszönt be a legszebb, ak ereszténység legmagasztosabb ünnepe, a Megváltó feltámadásának ünnepe: *Szent Husvét.*

A feltámadás ünnepén új remény száll ismét a magyar hazafiak szívébe. Reméljük, hisszük, hogy: *feltámadunk!*

Hisszünk ezen feltámadásban, bár ha végig tekintünk Hazánkon szivünk elszorul. Nem elég, hogy négyszázados ellenségünk Ausztria, ma diadal ünnepet ül leveretésünk felett. Nem elég, hogy itt bent a császár által küldött granicsárhadszervezi Ausztriának a segédcsapatokat ellenünk, hanem a magyar nemzeti jogok igaz védelmezői, nem az ellenség ellen küzdenek, hanem az egymás ellen folytatott ádáz küzdelemben fecsérik el azt a *nagy értékes a nemzet tulajdonát képező* erőket.

Egymást marja a magyar a Kárpátoktól az Adriáig! Ezért tarthat bennünket leigázva Ausztria, ezért nem bírjuk jogos igényeinkből a legkisebb részét sem érvényre juttatni.

Pang az ipar, a kereskedelem a nép szegényedik és — kivándorol. Veszünk, fogyunk, de ezen szent husvét napján új bizalom száll szivünkbe.

„*Föltámadott az Ur fia!*“ hangzik szerte a keresztény világban. Hangzik a szózat: *Feltámadunk!*

Annyi vész és baj között nem azért védte és tartotta meg a Magyarok Nagy Istene ezer éven át ezt a nemzetet, hogy most elveszni engedje. Nem lehet az, hogy e nemzet fiait látva szeretett hazánk pusztulását önmagukba ne szálljanak. Keli, hogy a sokak szívében szunyadó Hazaszeretet újra feltámadjon! Most, Husvét ünnepén, kell, hogy minden igazi, hazáját szerető magyar ember szívében feltámadjon a vágy dolgozni a haza szabadságáért és függetlenségéért. Fel kell

tehát támadni a nemzetnek trespéséből!

Amikor tehát ünnepeljük a feltámadás ünnepét, gondoljunk erre a megsanyargatott országunkra is. Azok akik az ország sorsát intézik, vagy hivatva vannak intézni, Husvét ünnepén gondoljanak arra, hogy *vége a nemzetet is a feltámadás felé vigyék.* Induljon meg a munka és virágozzék mindaz az országban ami nagyá, gazdaggá és hatalmasá teheti. Béküljenek ki a magyarok vezérei és szünjön meg a testvérharc, hogy egyesült erővel indulhassanak harcba a haza ellenségei ellen.

Ez ünnepi napon így kell gondolkodni mindazoknak, kik a nemzet sorsát intézik, mert csak így lesz teljes és megünneplésre méltó a *feltámadás ünnepe!*

Költemények.

Irta: Sándor Jenő.

I.

Megelégedés.

*Enyém a dal, tiéd az élet:
Az annyi élvét ígérő gyönyör
S míg te örömmel szívod mézét,
Engem lassan emésztő láz gyötör.*

*Enyém a vágy, te a valónak
Rózsás világát élvezed
S míg nekem fájó kint okoz csak,
Virágözönt hoz az neked.*

*Enyém a múlt, te a jövőben
Látsz rózsaszínű álmokat
S míg lázasan várod jöttét,
Az én szivemből lassu könny fakad...*

*De ha e könnyek, dalra válva
Körülcsapogják arcomat:
Nincs lény, kivel cserélni vágnám
Reményt, vágyat, ábrándokat.*

II.

A multak árnya.

*Álmatlan, csöndes téli éjszakákon
Egy néma árny hozzám kísértni jár...
Reszketve húzódok meg én az ágyon:
Lehunyor a szemem, de egyre látom
És nem tudom, hogy mire vár.*

*Bejárja a szobám nesz nélkül, halkán,
Jöttét nem jelzi soha semmi hír...*

*Tekintete örökké ott csüng rajtam.
Ugy félek tőle! Szóra nem nyíl ajkam,
Az árny is néma, mint a sir!*

*Szebb napok emlékét sorba fogja,
Arcát gunyos mosoly ragyogja át,
Hervadt rózsáim mind élembe hordja
És jéghideg kezekkel szétszórja
A multnak édes mámorát.*

*Szeretném kérni: mit keresz te nálam?
De választ tölle ugyse nyerhetek...
Miért kutatsz fel éji vak homályban?
Mért nem hagysz nyugton csendes, kis szobámban?
De rám néz s szólni nem merek.*

*Ugy félek most már, hogyha jő az éjjel;
Szorongva várom, mikor tűn elő.
Kicsiny szobámban félve nézek széjjel,
Tudom, hogy itt lesz majd a vak sötéttel:
Hiszen — multamnak árnya ő!*

Gondolatok.

Óvakodjál attól az asszonytól, aki az igazi életkorát megmondja neked. Attól a nőtől, aki ezt bevallja, kitelik hogy mindent megmond nekünk.

Mindnyájan, kik az életet átkozzák, vagy sohasem szerettek, vagy sokat szerettek.

Az egyszerű asszony mindig féltékeny a férjére. A búbajos nő soha. Nem ér rá. Sokkal jobban elfoglalja az, hogy — mások férjére féltékenykedjék.

Montegazza.

Bucsuzás.

Irta: Koronghy Dénes.

Egyedül... Egészen egyedül...
Mikor erős az ember, tele van vágygal és akarattal, akkor nem érzi olyan nagyon, ha egyedül van. Mikor a lelke halálosan belefárad valamibe, mikor nincsenek vágyai, mikor már nem akar, mikor már nem tud akarni, akkor úgy vágyik valaki után.

A párja után.

Az utcákon fáradt, szomorú emberek járnak. Sietnek valahová. Keresnek valamit.

Akarnak még valamit. — Mit? Semmiért sem érdemes sietni, semmit sem érdemes akarni.

Valahol egy férfi fekszik betegen és nincsen mellette senki; az alkonyat lassan száll le a szobájára és odakint már meggyújtják a lámpákat. A lábas óra egymás után üti a feleket, meg az órákat, mintha már örök idők óta ütné. És a férfi fekszik nyugodtan, mozdulatlanul, a szemei a menyeyezeten keresnek valamit.

Az ágy mellett kis szekrény áll. Orvosságos üvegek és apró kis dobozok vannak rajta. És valami csodálatos üresség a szobában. Valami csodálatos, kétségbeesítő üresség.

A férfi fekszik nyugodtan, mozdulatlanul.

A kezei a villamos csengőt keresgélik. Végre megtalálja. Az inas bejön:

— Parancsol?

Fáradt, beteg hang válaszol a kérdésre:

— Az íróasztalról a telefont tegye ide a kis szekrényre... Ugy... Köszönöm.

— Parancsol még valamit?

— Most semmit. Kimehet József.

A férfi fekszik nyugodtan, mozdulatlanul.

Ez az utolsó nap. Amelyik után már nem következik másik. A harmadik felvonás végéig.

Milyen sok dolog nevetségesen kicsinek látszik az utolsó állomásról. Valami különös filozófián keresztül látszanak a dolgok. A legszomorubb, a legkétségbeesítőbb, a legigazabb filozófián keresztül. Ez a fáradtak, a hajótöröttek, a lemondók filozófiája. Filozófia, amely csak két szóból áll: minden mindegy!

A férfi fekszik az ágyon és érzi, hogy nemsokára vége. Talán egy, talán két óra múlva, de talán már sokkal hamarabb. Az orvost sem igen érdemes ide fárasztani. Este majd ugyis eljön.

Leakasztja a telefonkagylót:

— Háromszáztizenkettő—ötszázhuszonkilenc!

— Halló! — A nagyságos asszony odahaza van? — Nincs? — Mikor kérem? — Igen...

Visszateszi a kagylót. Csak egy félóra múlva, mert bent van a városban... Fél óra. — És ha véletlenül ma később jönne haza?

A szíve körül valami különös nyomást érez. A szíve dobog, gyorsan, örülten gyorsan, minthogyha ki akarna szakadni a melléből. Felül az ágyban és a tífedeje hangosan zihál. Ugy érzi, mintha az egész világon egyedül lenne és nagyon szeretné, ha valaki segíteni tudna rajta. Kimerülten roskad vissza a párnára. Gondolatai nincsenek, csak érzései. És mind felett egyetlen egy uralkodik: hogy meg kell halni. Hogy bármennyire akar is, sem élhet tovább. Pedig holnap is minden úgy lesz, mint eddig volt, csak épen ő nem lesz már. Holnap is lesz reggel, holnap is lesz alkonyat, holnap is fognak lámpákat gyújtani, de ahhoz neki már mind nem lesz semmi köze.

Az orvosért akart küldeni. — De minek? Segíteni úgy sem tud... Egy pár banális szó. Legyen erős, ó, semmi, semmi... Erre nincs szüksége.

Valami másra, valami egészen másra vágyódik. — Hogy valaki oda üljön melléje és a kezébe vegye a kezét szépen, lágyan simogatón; a kezét a kezében tartsa és be-

széljen szép vidám dolgokat — az életről.

A mutató lassan halad. A félóra még el sem mulott, újra leakasztja a kagylót. Furcsa, egyoldalú beszélgetés kezdődik.

— Halló!

Maga az Katóka? ... Igen mondták, hogy bent volt a városban. Igen. Régen nem beszéltem magával... Megharagudott? ... Beszélni akartam magával. Szükségem van arra, hogy most magával beszélhessek... Csak egy kicsit, csak egy pár percig, de beszélünk kell.

Öt hete vagyok itthon. — Vártam... De maga megharagudott, mert jobban szerettem, mint szabad lett volna. És talán egy kicsit meg is felejtkezett rólam... A gyerekek... A premiérek... a hangversenyek... a társaság... O dehogy, dehogy... Szerettem volna, ha eljött volna. Mondani akartam volna valamit. És bocsánatot is akartam kérni valamiért... Ma ráér? — Nem, ma ne, már késő van. Félek, hogy elkésne — hazulról és, és — inkább beszéljünk még egy kicsit... Fáradt vagyok. Megviselt ez az öt hét... Igen, tudom, én sokat követeltem magától, sokat követeltem, sokkal többet, mint amennyit egy férjes asszonytól követelni szabad. Meg akarom magának mutatni, hogy mit éltem én át, hogy aztán megbocsájthasson nekem. Sikerülni fog-e? Most már mindegy... Kerestem egy asszonyt... Megtaláltam. A mi szerelmünk sokkal több volt, mint egy viszony. Olyan szép volt, amilyenek csak az igazi nagy összetalálkozások tudnak lenni, mikor a férfi az ő asszonyával, mikor az asszony az egyetlen számára teremtetett férfival találkozik.

Itt hosszú szünetet tartott a férfi.

És nekünk bujkálnunk kellett és a boldogságunkat nem nevezhetjük bele a világba, nekünk félnünk, nekünk titkolóznunk kellett, mint azoknak, akik becstelenséget követnek el.

Emlékszik Katóka, én akkor magát el akartam venni a férjétől és azt akartam, — hogy csak az enyém legyen. Maga nem szerette a férjét, szerencsétlen volt mert nem voltak összevalók. Ő magát éppen annyira nem értette és nem tudta megbecsülni, mint ahogyan egy idegen írásjeggyel irt könyvet nem értünk. És a férje szerette magát. De nem szabad mindent szerelemnek nevezni. A szerelem az felséges... A szerelem az csak — a kiváltságosaké. Az embereknek általában csak ösztöneik, szokásaik és vágyaik vannak. A férje kívánta magát Katóka, mert ez volt talán a legkényelmesebb az ösztönei, a szokásai, a vágyacskái kielégítésére...

El akartam venni magát a férjétől... Jogom volt magához. Mindenkinek joga van a párjához.

És nem tudtam annyit keresni, hogy egymáséi lehettünk volna. Magának nem volt annyija, hogy a kis lányával külön megélhetett volna. Elkövetkezett a megalkuvás.

Maga csak engem szeretett, de a férjé is volt.

A férfi elhallgatott.

Én rettenetesen sokat szenvedtem. Nem szóltam semmit csak éreztem, hogy belepusztulok abba az érzésbe, hogy maga egy más emberé is. Egy másik embernek jogai vannak, mert megvásárolta őket azzal, hogy eltartja magát. És ezt nekem szépen, illedelmesen néznie kellett. Szerettem

volna, ha sok nagyon sok pénzem lett volna, hogy mind magának adhassam, hogy függetlenné tehessem, de ez a vágyam sohasem teljesült. És mindig jobban szerettem magát és mindig jobban éreztem, hogy magán keresztül élek, hogy a munkámhoz, az ambicióimhoz, az élethez, magára van szükségem.

Maga nem értett meg engem, mikor kétségbeesetten könyörögtem, lehetetlenségeket kértem, áldozatokat, sőt önfeláldozást... maga nem értett meg és nekünk el kellett válnunk. Most látom, mert hiszen olyan sok időm volt elgondolkozni a dolgokon, hogy ez a szerelem olyan volt, mint a szappanbuborék. Szép volt, színes volt és visszaverte a napsugár minden ragyogását és az volt a tragikuma — ami a szappanbuborékok tragikuma. Kicsinek és igénytelennek kellett volna maradnia és megnőtt. Nagy és csodálatos volt a ragyogása, de mikor nagyobb lett, mint egy szappanbuboréknak szabad lenni, akkor — szét-pattant.

Ha tovább folytattuk volna Katóka, lealacsonyítottam volna magát, a szeretőmmé tettem volna. Pedig maga nem lehetett az én szeretőm... Maga nekem sokkal több volt...

Azon az utolsó délutánon sokat beszélgettünk és maga aztán nem jött el többet. Egy levelet küldött maga helyett, nem bontottam fel, tudtam, hogy mi van benne. Magának igaza volt, hogy nem jött el, igaza volt abban is bizonyosan, amit abban a levélben irt.

És azóta nem láttuk egymást.

Multkor vidéken voltam és meghültem, még most is van lázam, szerettem volna, ha meglátogatott volna.

Szerettem volna látni édes... édes kis Katóka.

A szoba néma csendességbe merül, csak a telefon halk zugása hallatszik. Az asszony beszél.

A férfi gyorsan, szakadozottan lélekezik; úgy érzi, mintha a szíve megszűnt volna dobogni; a telefon még egy ideig zug, azután megint ő kezd beszélni.

A kis hugoméknál is régen voltam már. A fiát Jánosnak hívják!... Jánoskának. Szép kis gyerek... Egyszer mi is szeretünk volna, ha gyerekként lett volna. Nagyon szeretünk volna... Nem tudtam többet odamenni, nem tudtam többet Jánoskával játszani, mert mindig az jutott eszembe, hogy nekünk is... Hogy nekünk sohasem lehetett gyerekként...

A hangja elakad és szánalmasan kapkod a levegő után.

Ugy vágytunk akkor egy kis puha fészek után... Alkonyat van, odakünn sötétedik és a kályhában ég a tűz... Egy-más mellett ülünk és szeretjük egymást és boldogok vagyunk. Hányszor álmodtunk erről. Banálisak voltunk — és nem vettük észre, csak szeretünk.

Ugy szeretném még egyszer végigélni... te olyan jó vagy... olyan szép vagy... a színházba?... a jövő héten... veletek?... jó volna, csak még egyszer... Ugy szeretem az életet Katóka...

Hátul ülnék a homályban... Nem látna senki, de én mindig téged nézlek...

És aztán rád adnám a selyem köpönyegedet... Aztán hazamennétek... És én egyedül maradnék... Mint a gazdátlan

kutya... És néznék utánatok... Aztán... aztán...

Alig bírja már. Sokáig csöndesség...

A szobába bevilágítanak az utcai lámpák és fényes sávokat vetnek a mennyezetre. A butorok meg-megroppanak a csöndességben. Az óra bugni kezd és halkán, kimérten üt... Négy... öt... hat... Hat óra van. A szobában tompa, fáradt hang szólal meg:

— Katóka édes, — mondani... mondani... szeretnék...

A beteg hánykolódik az ágyon, a lélekzése lassan hörgéssé változik...

Aztán a telefonkagyló hangosan koppanva leesik a földre...

*

Csak az óra ketyegése hallatszik; így telik el egy negyedóra. A ház előtt kocsi áll meg. Nemsokára az előszoba ajtaja feltett hosszan, élesen megszólal a csengő.

A pokolban.*

A pokolban éjszaka vig zene szól, Kötésig pőrén járnak a lányok. Minden éjszaka ég a pokol, Vörös tűzénél fakó cigányok Nyuzzák a hurt a vonó alatt. Vérvöröket sirnak a falak, Rájuk a tapad a gyilkos pára És issza belőlük a lelket: — No még egy csókot, utoljára.

A muzsika hirtelen zengésbe csap, Tizenkét ékes, cicomás dáma Perdül ki; — fején tollas kalap, Térdet alig ver fátyol ruhája. Eszeveszett, vad kánkánba fog, Hajladozik a csontja ropog: ... Oh, jaj, még nincs vacsora mára! S étlen, csókvágyást hazudozva, Sandit táncközben a prédára.

A páholyok veretes karja felett Az éj megrokkant gárdája nézi A haláltáncot s elibe lejt Egy leányt a multból; Margit, vagy Rézi. Ez Rezsín ma, az Mimi. Szegény! Oh, de unalmas, ócska regény. Valami újra, frissre vágynak... Borok tűzével abrakolják Lomha paripáját a vágynak.

A pokolban ekkor már Mámor az ur, Püspöksüvege, bársonypalástja Fénybeborítja a levegőt, Hogy a nyomort itt senki se lássa. Meztelen vállak, nóta, virág... Ez a gyöngyélet! Ez a világ! Kárpított fülkék rőt homálya Gyönyörre hív s az üdvök üdvét Oszítja az utcák céda lánya.

És egyszerre kevéssel hajnal után, Hogy a céció már javába zajlik, Vadit a pezsgő, csókol a lány; Egy tompa durranás morajlik A termen át s nyomban megette Jön a „Miért?“, a „Hogy tehette?“ Faggatják; „Mi oka volt?“ — Semmi! Ezek a rongyok... Ez a festék... Szeretnék újra hazamenni!...

*A jeles író „Nász előtt“ cím alatt megjelent verses kötetéből.

A pokolban ijedten oszlik a fény. Az ablakon át benéz a reggel. Odafut néhány pincérlegény Törlőronggyal, vizes üveggel. A kihűlő kebel tövében Nyilnak, nőnek a rózsák szépen. S a pokol sok kárhozó lánya, Enyelgéstől zsibbadt kezével Sorban keresztet vet magára.

Alba Nevis.

A vér és a szív.

Irta: Honthy István.

A két ember ahogy találkozott egymással bent az erdő csendes, titokzatos mélyében, alig köszöntötte egymást.

Az erdőkerülő vállán a fegyverével meglassította lépteit, mikor a másikat szembe jönni látta. Amaz nem is ment közvetlen mellé, hanem jó pár lépéssel megállt s úgy szólt elébe:

— Beszélni akarok veled, Péter. Merre igyekszel?

— Még egy kis fordulót akartam tenni, s azután kimegyek az utra.

— Nem esteledik rád? Nagyon alant jár a nap. S az „ördög bozótja“ ott visz el az ut mellett.

Az erdőkerülő legyintett a kezével. — És azután? Mit akarsz ezzel figyelmeztetni éppen te?

— És megvetőleg nézte végig az embert ott mellette.

— Nono, hiszen tölem úgy se félsz. Tudod, hogy ilyen magamfajta csavargónak legfeljebb kése van, revolverre nem igen jut pénze.

— Pénzt emlegetsz, Miklós... Mennyi kell?

Amaz nevetett. Rekedten, gunyosan. — Most az egyszer nem kell. És többet sohse kell a te pénzed. Nincs is jussom hozzá, mert megszegtem az egyezségünket.

Az erdőkerülő megtorpant, vasszőges csizmájával nagyot dobantva a földön.

— Mit tettél, Miklós? Te... te...

— Én, igenis én voltam a feleségednél alig egy fél órával ezelőtt, Pál.

Többet nem bírt szólni, mert az erdőkerülő elkapta a karjánál fogva és megrázta hogy szinte tántorgott.

— Hogy merted ezt tenni? Nem félsz a haragomtól? — Nono, ne rázd ki a lelket belőlem. MÉR félek tőled? Hiszen jó szíved van. Bár én nem bánnám, ha itt keresztül lőnél is.

Szabadon érezve a karját, a jobbával tapogatta a kemény fogás helyét.

— De azért még egyszer ne nyulj hozzám. Nem szeretném, ha kést kapnék elő és te belém lőnél. Mert most már élni akarok. Legalább addig, míg a fiamnál is szerencsét próbálok. Ha azzal is úgy járok, mint veled meg a feleségeddel, akkor is jó lesz lelövetnem magamat tőled.

Az erdőkerülő rekedten szólt:

— Beszélj vagy nem állok jót magamról.

— Mit beszéljek? Elég az hozzá, hogy pórul jártam. Nem is hittem volna, hogy a feleséged olyan bátor asszony. Mikor bementem hozzá és megismert, röviden a

tudomra adta, hogy nincs nála semmi keresni valóm. Én persze nem tágitottam. Leültem az asztal mellé, talán éppen abba a karosszékre, amelyikbe te szoktál pipázgatni, ha otthon vagy és kijelentettem, hogy nem megyek el, amíg meg nem hallgat.

— Gondolod-e, mit tett erre?

Odaugrott a toalettasztalkájához és egyik fiókjából egy revolvert rántott elő. Pompás kis szerszám. Drága lehetett.

— Ha ki nem megy lelvőm!

— Tudod, a hangja se remegett, mikor ezt mondta. Mintha egy csirke leöléséről lett volna szó.

— Azt akarom, feleltem én. Ilyen csavargónak nem árt. De becsukják érte.

Mert nem mertem tegezni. Tudja Isten, sehogyse bírtam a régi emlékekbe belelenni magam. Amikor tegeződünk és ő meg is ölelt, meg is csó...

Az erdőkerülő dühös mozdulattal fordult feléje.

— No, jól van. Hiszen nagyon régen volt. Én bizony nem igen vettem akkor komolyan a dolgot. Tetszett nekem a kis Róza és forralta a vérem, ha már láttam is. Hát mikor úgy volt, hogy majd megesküszünk. Akkor már nem bírtam magamnak parancsolni. És egyszer, az ördög tudja hogyan, kettesben maradtunk s akkor... nohát akkor megtörtént a baj! Hiába sajnáltam azután már, csak azt éreztem, hogy nem lenne velem szerencsés, ha elvinném feleségül. No meg az igazat megvallva, hamar találtam valakire, akibe csakugyan halálosan beleszerettem, ahogy mondani szokták. Azzal aztán megszöktem az esküvőnk elől. Arra nem is gondoltam akkor, hogy felébred bennem a lelkiismeret szava és visszakerget. Persze már késő volt. Akit elhagytam, nem egyedül fogadott már. Anya lett és a fiunk ott volt a karján, mikor bűnbánólag felkerestem és jóvá akartam tenni mindent. De ő nem ismert többé. Egyszerűen ajtót mutatott.

No jó, gondoltam magamban. Ha te úgy, én is úgy. És többé sohase láttuk egymást, csak ma.

Ma pedig revolverrel akart kikergetni. És mert nem mentem, más módhoz folyamodott. Ő hagyta el a szobát és pár perc múlva bevezetett az udvar hátuljáról egy horjunagyságu komondort. És most is egész ridegen így szólt:

— Ha el nem hordja magát, ráusztom ezt a kutyát!

— Hát tudod, ha lelőtt volna, bajba jut, mert hisz én nem bántottam, én csak vizitbe jöttem hozzá és barátságosan akartam vele beszélgetni egyről-másról, De már ahhoz, hogy az oroszlan szájú, tigriskörmű eb összemarcangoljon, nem volt hajlandóságom. Felkeltem hát — pedig Isten ucse olyan kényelmesen lehet ülni abban a te karosszékedben — s szégyenszemre eljöttem. De nem is megyek többé vissza fogadom. Harmadszor nem hagyom magam kidobatni.

— De hát mit akartál te nála tulajdonképpen? Hiszen tudtad, hogy még az anyja előtt is letagadta, hogy te voltál a megrontója. Inkább magára vette, hogy rossznak higyjék, de nem adta oda a gyermekét se neked, se másnak. Téged futni hagyott volna ugyanis s mikor jóvá akartad tenni, amit vétettél ellene, kidobott.

— Persze, hogy kidobott. Ezzel legalább bebizonyította, hogy ő se szeretett

engemet igazán akkor . . . A rossz alkalom volt az oka mindennek. Hát gondolhatod, hogy most, annyi év után, ilyen csavargó formában nem azért látogattam meg, hogy azt kérdezzem, szeret-e még? Óh nem, nem kell féltékenynek lenned. Csak arra akartam kérni, hogy pártfogoljon egy kissé a fiunknál . . .

Az erdőkerülő lekapta a fegyvert válláról.

— Meghalsz!

Az ember nem ijedt meg.

— Ne szeleskedjél, Péter . . . Te, én ugyanis azt gondolom, hogy valaki itt a fák között rejtkezve folyton követ bennünket. Mintha lappangó árnyat láttam volna az elébb is. Ne menjünk ilyen lassan. Még kihallgatja valaki, amit beszélünk.

— De hát mit akarsz tulajdonképpen, Miklós? Egy éve már, hogy hazajöttél . . .

— Hová mentem volna máshova? Amerikában se tudtam boldogulni, se az itthoni tájakon. Még legjobb volt Pesten. Ott asszonyra is akadtam, gyerekeink is vannak, de az a baj, hogy se anyakönyvvezető, se pap nem adott bennünket össze. És azok is szegények mind, mint a templom egerei. Az asszony is, a gyerekek is.

— De hát te itthon új életet kezdhettél volna. Eleget segítettek.

— Ezt nem is tagadom. De nagy okod volt rá, hogy pénzzel hallgattass el. Amikor hazajöttem, először is téged kerestelek fel. Megtudtad, ki vagyok és láttad, mi vagyok. Én meg nyitlan elmondtam, mit akarok. Akarom a fiamat. No nem úgy, hogy édes apjának hívjon, csak hogy eltartson. Te persze megijedtél, hogy feldulom a családi boldogságodat, hogy botrány lesz a dologból és egyezsége léptél velem. Te fizetél, én hallgattam. De hát te is esendő vagy, ki ad akkor nekem pénzt, ha te meghalsz, mondjuk, csak úgy például. Én meg a dologtól már úgy elszoktam, hogy abból ugyan pálinkára se szerzek eleget. Beláthatod, hogy gondoskodnom kell magamról. Biztosítanom kell a jövőmet. Nem is veheted rossz néven, ha nem állom tovább az egyezséget.

— De mit akarsz te ő tőle? Milyen jusson vársz tőle akármit is?

— A vér jogán. Oho, ne szólj közbe. Tudom, hogy a te nevedet viseli. Tudom, hogy beszélni is alig kezdett, mikor feleséged lett Rozalinda. Arról, hogy nem te vagy az apja, nem is álmodik.

Az erdőkerülő megragadta a vállát.

— Hallgass az Istenért.

— Ugye neked is úgy tetszik, hogy valaki jár a nyomunkban. Mondtam már az előbb. De most már ugyanis mindegy.

— Hát mégse bizol a vér jogában? És arra gondolsz, hogy ha ő is kidob, botrányt fogsz csapni. Azzal nem érsz el semmit. Legfeljebb lecsuknak zsarolásért.

A másik érezte, hogy alulmarad az igazságban. És a fogai között mormogta:

— Majd meglátjuk, mi lesz. A vér nem tagadja meg magát.

— Nem, ha bele nem szól a sziv. A szive pedig az egyém. Én neveltem.

A csavargó arcán kiült a tehetetlen düh és szemei a gyűlölet tüzeitől szikráztak.

— Hát ezen ütözköznék össze. Jó. Majd elvállik, ki lesz a győztes.

— Majd meglátjuk, Miklós. A vér szava-e vagy a sziv szeretete? Te nagyon gyenge vagy ahhoz, hogy a szivét elfordítsad tőlem magadhoz.

A nap csakugyan nagyon alant járt már. A szürkület homálya kezdett betolakodni a fák közé és a sárguló lombokon csak néha csillant fel a vérvörös színben lebukó nap egy-egy erőtlen sugara.

A csavargó elég bátor volt hozzá, hogy megragadja az erdőkerülő jobbát és szembeálljon vele.

— Hát olyan nagyon bizol a szivében? Hiszen, ha a szive olyan, mint a tied, könnyen lehet vele alkudni. Gyávák vagytok akkor mind a ketten.

Az erdőkerülő kihuzta a karját a másik ujjai közül és lassan lépegetett tovább.

— Gyáva én se vagyok, Miklós. De embert nem ölök, még ha te vagy is az. Nem ölöm meg se a testét, se a lelkét. Most már nem bánom, tégy amit akarsz. De gondold meg, hogy mibe kezdesz. Veszedelmes a játék nagyon. Azt mondd, a te véred ő. Próbáld meg hát, huz-e hozzád a vére. De vigyázz, hogy halálra ne sebezsd a szivét, meg ne öld a lelkét.

Rekedt nevetés volt szavára a felelet.

— Hahaha. Attól félsz, hogyha megtudja, hogy én vagyok az apja, belebetegszik, talán bele is örül, vagy belehal?!

— Igen, attól féltém. De te nem félted, ugy-e?

— Nem én. Az én vérem nem olyan könnyen adja meg magát. Láthatod rólam. Én is voltam már félholt is, mégis itt vagyok, la!

Kiértek az utra, mely föl vitt az erdő mellett az erdőszlakhoz. Az erdőkerülő itt megállt.

— Hát úgy csak menj Miklós. Végezd el, amit a fejedbe vettél.

Itt a hangja erősen csengett, alakja fenyegetően egyenesedett ki.

— És most hallgasd meg, amit mondok. Ha százszor a te véred is, a szive az enyém. Ha azt a szivet megbántod, akkor én számolok veled Miklós. Az a leszámolás pedig a halálot lesz, Miklós.

Ezzel megindult előre az uton, vissza se nézve, hogy a másik vele megy-e?

Az azonban nem követte. Állt egy darabig mozdulatlanul, csak a gyűlölet ádáz pillantásával kísérve a távozót. Azután felémelte a karját és megfenyegette:

— Hamarább leszámolok én veled! Pusztulj az utamból te először, ha olyan nagyon biztos vagy benne, hogy te nevelted, a te szived szerint és a vére azért nem üthet rám. Persze, urat neveltél belőle, hát még jobban bizol benne. Varju nem vájja ki a varju szemét, de a dögre mindegyik rászáll lakomázni.

És megfordul vissza az uton, de alig megy pár lépést, visszanez, kutatva, figyelmesen. Az erdőkerülő alakja épp akkor tűnik el a fordulónál. Ekkor egy percig neszél még s azután beugrik az erdő fái közé. Pillanatra zörögve csörren lábai alatt az avar s azután csend lesz, titkos néma csend.

Az erdőkerülő nagy léptekkel, gondolatokba mélyedve megy az uton, mely félhomályba vesz már s mellette huzódik az „ördög bozótja“, melynek sűrűségén nem bír már áthatolni a leáldozó nap gyér világossága.

Csak úgy szokásból nyugtatja jobb kezét a fegyvere agyán, de különben szét se pillant, hogy vizsgálva tegye meg az utat az „ördög bozótja“ mellett, hol csavargók és orvvadászok szokták magukat meghuzni.

Lelkében sokkal súlyosabb gondok torlódnak egymás mellé. Egy élet munkáját látja veszélyben, két szivet félt a megszakadástól. Félti a fiát, aki ha nem az ő vére is, de ő nevelte, ő volt az apja, ő tette emberré. Aggódik a feleségéért, aki a védtelen, meggondolatlan ifjuság botlásáért még akkor megvezeklett s ime a szeretettel felépített fészekbe annyi idő után is be akar férközni az eltemetett mult kísértése.

Pedig azt a multat úgy porrá lehet tiporni, akár csak a göröngyöt a lába alatt. De ha por is lesz belőle, ugyanaz marad, ami a göröngy. Ilyen az ember is. A vér megmarad benne és csak a lelke nevelhető, a szive szoktatható a jóra vagy rosra. A vér csak vér marad.

Szöges csizmája orra elé éppen egy göröngy akadt, ezt messze elrugta az uton előre és nézte, mint porzik szanaszét.

E pillanatban a háta megett szét nyílt az ördög bozótja és Miklós, jobbában egy kést szorongatva ugrott ki a nyomába. Egy lépés csak és utoléri, emelve már a karját, hogy a nyakába szurja a kést.

— Megállj, gazember. Hát nem hiába követtelek, hangzik e pillanatban a hátuk megett.

Aki ezt kiáltja, már a bozót közül kiugorva, ott is van Miklós mellett, elkapja a karját az egyik kezével, a másikkal kicsavarja a kést a kezéből és messze eldobja azt. És az öklével belecsap az arcába.

— Nesze, ezt érdemled. Ezzel fizetek azért, mert a te véred vagyok!

A csavargó megtántorodik és eszméletlenül zuhan végig a földön.

Az erdőkerülő megdöbbenve, mozdulatlanul áll.

— Te vagy, Mihály?

— Én vagyok. Meg akartalak benneket látogatni és ezzel az emberrel találkoztam. Gyanus volt előttem, mert többször láttam bent a városban a lakásom körül ólálkodni. Hát követtem.

Ezzel kitartha a két karját s oda lépett az erdőkerülőhöz az eszméletlen csavargó testén keresztül.

— Hallottam, kilestem a beszélgetésedet. Tudok mindent, apám . . . én édes apám!

Magyar zarándokok kara.

Keletről jöttünk. Jégen és áron

Keresztül törtünk. Tízezer gáton

Által jövénk.

Nem nyugszik vérünk, tova visz utunk,

Bolygás a részünk. Hova is jutunk?

Mi int felénk?

Keletről jöttünk. A cél még messze,

Tova visz vérünk. Reggel és este

Ez az imánk:

„Adj Uram nyugtot, adj Uram békét,

Dalaink neved fényét dicsérjék,

Vedd le igánk! . . .“

Messze a cél még, zsibbad a vérünk;

Ők, kik elérték, rokonink nekünk,

Adnak hazát . . .

Keletről jöttünk . . . Haj ez a végzet:

Hogyha elértünk, új vágy űz, éget . . .

Előre hát!

Gyulai István.